

‘ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ ಮಾತಾಡೋದು ಬೇಡ, ಪಾಂಬು. ಅವನು ಯಾರೂ ಅನ್ನೋದು ಈಗಳೇ ಇಲಾರೆಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿಯೋ ಕಾಯಾಚರಣ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ’

ಪಾಂಬು ಹೇಳುಬೇಕಿರುವ ಸತ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ? ಆದರೂ ಪಾಂಬುವಿಗೆ ಆ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕೆನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆ.

‘ಸಾಹೇಬ್, ಅವನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡೆ. ಲಹರಿಯನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿಸಿದ್ದೋನು ಹೀತೆ ಅಲ್ಲ’

ಇನ್ನುಪೇಕ್ಕು ರಾಜಧಾನಿ ಯಾವುದೇ ಆವೇಶಕ್ಕೂಳಗಾಗದೆ ಪಾಂಬುವಿನ ಮುಖವ್ಯಾಸೇ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದ.

‘ನೀನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಪಟ್ಟನ ಬಗ್ಗೇತ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಪಾಂಬು. ಅವನು ಹೇದರಾಬಾದಿಗೆ ಹೋಗಿರೋ ಸುಧಿನೂ ನಮಗೆ ತಲುಪಿದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಇಲಾಖೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಬಿಡ್ಡಿದೆ’

ಪಾಂಬು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ತಲೆಯಲುಗಿಂದ.

‘ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಪಟ್ಟನ ಬಗ್ಗೇ ಅಲ್ಲ...’

‘ಮತ್ತೆ...?’

ಪಾಂಬು ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿದ್ದ ಕುತ್ತಾಹಲ ಕಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪಿಸುವಿದ.

ಇನ್ನುಪೇಕ್ಕು ರಾಜಧಾನಿಯ ಬಾದಾಮಿಯಾಕಾರದ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳಪು ಮೂಡಿ ಮರಯಾಯಿತು.

ವೇಗವಾಗಿ ಬಂದ ಕಾರು ಬಂಡೆಯೆ ಎದುರಿಗೆ ಗ್ರಹನೆ ನಿತಿತು. ಕಾರಿನ ಒಳಗಿಂದ ಕಿರಣ ದೈವಿಂಗ್ ಸೀಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂಡೆಯತ್ತಲೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಮೇನಕಾಳನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿದ. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಿರುವುದು ಸ್ವಷಷಾಗಿತ್ತು. ಕಿರಣ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮನ್ನೆ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಗೊಂದಲ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇವಂತೆ ಇಡ್ಡ.

‘ತಗ್ಗೆನ್ನಾಡೋದು’ ಆತಂಕವಿತ್ತು ಮೇನಕಾಳ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ. ನೋಟ ಮಾತ್ರ ಎದುರಿತ್ತು.

‘ಅಂದ್ರ, ಹನು?’

ಕಿರಣನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತತ್ತ್ವಣ ಅವನತ್ತು ನೋಟ ಹರಿಸಿದಳು. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿರುವ ನಿಲೀಕ್ಷ್ಯ ಭಾವವನ್ನು ಓದಲಾರದೆ ಮಾತು ತೆಗೆದಳು.

‘ಬೆಕ್ಕೆಮ್ಮೆ ಬಂದಿರೋ ಕಾರು ಕಾಣಿಸಿಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಕಾಕುಟ್ಟಿ’
ಕರೆಸಿಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ ಅಂದುಕೊಂಡ್ದೆ’

ಮೇನಕಾಳ ಮಾತಿಗೆ ಕಿರಣನ ನೋಟ ಸುತ್ತೆಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಸಿತು. ಯಾವುದೇ ವಾಹನದ ಸುಖವಿರಲ್ಲಿ. ಕಾಶಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ವಾಹನ ಅವರನ್ನು ಇಳಿ ವಾಪಾಸ ಹೋಗಿರೆಕು. ಹಾಗಾದರೆ ಕಾಶಮ್ಮ, ‘ಬಂಡೆ’ಯ ಒಳಗಿಂದಾರೆ. ಅಲೋಚನೆಗೊಳಿಗಾದ ಕಿರಣ ಮೇನಕಾಳಿಗೆ ಕುಳಿತಿರುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ.

‘ನೀನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿರುತ್ತಾನೆ?’ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿರುವವರ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ.

‘ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕಾಪಟ್ಟನ ಅರಮನೆಯನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಣಾತ್’

ಕಾಪಟ್ಟ ಕಾಶಮ್ಮನನ್ನು ‘ಬಂಡೆ’ಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಲಾರದನಿಸಿತು. ಅದರೂ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಲ್ಲಾಗ ದಿರುವುದರಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಒಳಗೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿ ಬರುವುದು ಬೆಳೆಯಿದನಿಸಿತು.

ಮೇನಕಾಳಿಗೆ ಕಿರಣನ ಮಾತು ಸರಿಯಾಗಿ ಅಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

‘ವ್ಯಂಗ್ಯ ಮಾತಾಡ್ಯೇಡ. ಕಾಪಟ್ಟನ ಅರಮನೆ ಯಾವುದು?’

‘ಎದುರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದೆಯಲ್ಲ, ಅದೇ. ಕಾಶಮ್ಮ ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದಿರುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರೋದಿಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು’

‘ಸರಿ. ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬುತ್ತಿನ್ನು, ನಡಿ ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲು ಸಂಧ್ಯಾದಳು.

‘ಮೇನಕಾ, ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಕಾರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿರು. ನಾನು ಹೋಗಿ

ಬುತ್ತಿನ್ನು. ಕಾಶಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿರೋದಾದ್ದು ನಿನ್ನನ್ನು ಕರಿತ್ತಿನ್ನು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದರಾಯು’

ಕಿರಣ ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯೆಗೂ ಕಾಯದೆ ಕಾರಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಜೀಗಿದ. ಮೇನಕಾ ಕಾರಿನೋಳಗೆ ಉಳಿದಳು.

ಕಿರಣ ‘ಬಂಡೆ’ಯ ಒಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಬಂದೆರಪು ಗಿರಾಕಳನ್ನು ಉಳಿದು ಬೇರೆ ಯಾರು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗಲ್ಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತದ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಅತ್ಯ ನಡೆದ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಿರಣನಿಗೆ ಬೇಳಳ್ಳ ತೋರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೊಳ್ಳಬೇವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿತು. ಕಿರಣ ತಲೆಯಲುಗಿಂದ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯತ್ತ ನಡೆದ.

‘ನಾನು ಬಂದಿರೋದು ಇಲ್ಲಿಯ ಮಾಲೀಕನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗೋರಿದ್ದೆ’

ಗಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎದುರಿಗಿದ್ದವನನ್ನು ಪರಿಣ್ಣಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ.

ಸುತ್ತಲೂ ಒಮ್ಮೆ ನೋಡಿದ ಕಿರಣ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

‘ಅವರೆಲ್ಲಿ ದ್ವಾರೆ?’

‘ನಿಮಗೆ ಸಿಗೋದು ಅಸಾಧ್ಯ’ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು ಗಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತದವನ ಮಾತು. ಕಿರಣನಿಗೆ ಆಶ್ಯಯುವಾದರೂ ತೋರಿಸಿದ ಅವನನ್ನೇ ನೋಡಿ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ.

‘ಅಂದೆ, ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ಲವೇ?’

ಗಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಡ್ಡಡ್ಡಲಾಗಿ ತಲೆಯಲುಗಿಂದ ತುಟಿ ಸೊಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡಿ ನಿರಾಶಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ.

‘ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾಗುತ್ತೇ ಬೇರೋದಿಕ್ಕೆ?’

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೂ ಗಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿಯದ್ದು ಅದೇ ಉತ್ತರ. ಕಿರಣನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಕಾಡಿತ್ತ. ವ್ಯಕ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

‘ನಿನು ನಿಮ್ಮ ಸಂಜ್ಞೆಯ ಅರ್ಥ?’ ಕಿರಣನ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೊಂಡ ನಟಿಸಿದ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕಣ್ಣಗಳು ಕಿರಿದಾದ್ದು. ತನ್ನ ಎದುರಿಗಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಲಾಡ್ಬಾಧ್ಯ! ತನ್ನ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಆಸ್ತಿಯನವನಾಗಿರಬೇಕು! ಮುಖಿದ ಬಿಗುವನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ.

‘ನಿವ್ವ ಅವರಿಗೇನಾಗಬೇಕೆ?’ ಬಾಲಿಶಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

‘ಅವರು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಿರದ ಸಂಬಂಧಿ’ ಕಿರಣ ತಡೆಯಿಲ್ಲದ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗು ಸುಳಿಯಿತು.

‘ನಿಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಷ್ಟಲ್ಪವೇ? ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ಈ ಕಡೆಗೆ ತಲೆ ಹಾಕೋದಿಲ್ಲ’ ಒಗಟಿನಿತ್ತು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮಾತು.

‘ಅಂದ್ರ, ಇಲ್ಲರ್ಲಿಲ್ಲವೇ?’

ತಲೆಯಲುಗಿಂದ ಇಲ್ಲವೆನ್ನೇವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ.

‘ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದು ಅನ್ನೋದಾದ್ದು ಗೊತ್ತಾ?’

ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಮುಖ ಏತ್ತಿ ಕೆಂಪಿಚಿದ. ಅವನಿಗೂ ಅಸ್ವಷ್ಟ ಅನ್ನವಂತೆ ಇತ್ತು ಅವನ ಸಂಜ್ಞೆ. ಕಿರಣನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆ ಕವಿಯಿತು. ಬಾಗಿಲಿನತ್ತ ಹೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ. ಗಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ದುಖುಕ್ಕನ್ನು ಹಾರಿ ಕಿರಣನ ಪರಿಣ್ಣಕ ಬಂದು ನಿತ.

‘ಬಿಂದು, ನಿಮಗೆ ವಿವಯ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಅನ್ನತ್ತೇ’ ಕಿರಣನಿಗೆ ಅವನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಆಶ್ಯಯುವಾಯಿತು. ತಾನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವಾಗಿ ಬಾಯಿ ಬಿಡಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ತೆಗೆದು ಅಂದೆಯಿತ್ತು.

ಕಿರಣ ಸಹಜ ಕುತ್ತಾಹಲದಿಂದ ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆನ್ನೇವಂತೆ ತಲೆಯಲುಗಿಂದ.

‘ಬಿಂದು, ಇಲ್ಲಿ ಕುಲಿರಿ’ ಬಂದು ಮೇಜಿನ್ನು ತೋರಿಸಿದವನೆ ಗಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದು ವ್ಯಕ್ತಿ ದುರುಪ್ಪನ್ನು ಹಾರಿದಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಿರಣನ ಸಂಜ್ಞಾನನ್ನು ಅಳೆದ.

‘ನಿಮಗೆ ವಿವಯ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮಾಲೀಕ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ‘ಬಂಡೆ’ಗೆ ಬೇರೋದಿಲ್ಲ’

ಕಿರಣನಿಗೆ ಕುತ್ತಾಹಲ ತಡೆಯಲಾಗಿಲ್ಲ.

‘ಯಾಕೆ?’ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಿತ್ತು.

‘ನೇವೇನು ತಗ್ಗೋತ್ತೀರಾ? ಸಾಫ್ಟ್... ಹಾಟ್...’

‘ಬೇಡ, ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯೆವರಿದ್ದಾರೆ’ ನಿರಾಕರಿಸಿದ ಕಿರಣನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋರಿಸುತ್ತೇ ಇಲ್ಲಿಕುತ್ತಾರೆ ವ್ಯಕ್ತಿ.

‘ನಿವ್ವ ಅವರಿಗೆ ದೂರದ ಸಂಬಂಧ ಹೌದ್ಲವೇ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ಸುಧಿ ನಿಮಗೆ